

[Landbrugsministeren.]

mer til at gælde ensartede kødkontrolbestemmelser i hele landet. I lovforslaget er det forudsat, at der hånd i hånd med, at de ikke-eksportautoriserede kødvarevirksomheder skal have udvidet deres afsætningsområde, skal foretages central kontrol med i hvert fald de større af disse virksomheder. Der er ikke i lovforslaget foretaget en afgrænsning af, hvilke kødvarevirksomheder der skal anses for større og følgelig skal have godkendelse af en centralmyndighed, og hvilke virksomheder man ifølge bemyndigelsen i loven vil kunne henlægge under en lokal myndighed, men dette vil blive nærmere fastsat i den bekendtgørelse, der skal udfærdiges.

Det er i lovforslagets § 30 fastsat som den almindelige regel, at udgifterne ved veterinær kontrol på de forskellige virksomheder skal afholdes af vedkommende virksomhed. Det er en regel, der inden 1962 var gældende for de til eksport autoriserede virksomheder, ligesom det anses for rimeligt, at det tilsvarende kommer til at gælde i hvert fald for større virksomheder, der arbejder uden eksportautorisation. Der er dog, som man vil se, åbnet mulighed for, at der kan træffes anden bestemmelse også på dette område; og som det vil være kendt, har udgifterne ved kontrol med eksporten på dette område siden 1962 været afholdt af statskassen i henhold til lov nr. 346 af 6. december 1961.

Der er i lovforslaget optaget et særligt kapitel om vildt. Der er her tale om et område, der falder uden for lovens almindelige formål: at give regler om kød m. m. af de husdyr, der i almindelighed anvendes til menneskeføde. Fra danske sundhedsmyndigheders side har man imidlertid anset det for ønskeligt, at der også blev tilvejebragt hjemmel for at have kontrol med omsætningen af vildt og produkter heraf. Der er ikke optaget en udtrykkelig bestemmelse om tilvirkning af kød af vildt, men hvis man under lovforslagets behandling kommer til det resultat, at det er ønskeligt at have sådanne bestemmelser, kan jeg sige, at jeg gerne medvirker hertil.

Efter lovforslagets udarbejdelse er der også rejst det spørgsmål, om det ikke vil være naturligt i denne lov at have bestemmelser, der gør det muligt at regulere omsætningen af kød af hvaler, sæler o. lign.

Der er her tale om et grænseområde, men da problemerne omkring disse kødprodukter ligger nær op ad de veterinære og hygiejniske forhold, som kødloven i øvrigt beskæftiger sig med, vil jeg gerne udtrykke min beredvillighed til også på dette punkt at supplere det foreliggende lovforslag, hvis dette anses for ønskeligt. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at efter danske bestemmelser anses i hvert fald sæler og formentlig også hvaler som vildt.

I lovforslagets § 31 er optaget en bestemmelse, der har til formål nærmere at afgrænse dette lovforslag over for det forslag til ny lov om levnedsmidler, som ministeren for forureningsbekæmpelse for ikke lang tid siden har forelagt folketetinget. I sidstnævnte lovforslags § 7 er optaget en bestemmelse om forholdet mellem på den ene side levnedsmiddellovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf og på den anden side de såkaldte særlige love om kød, mælk, smør, æg og fisk m. m. og regler udstedt i henhold til disse love. Det er vanskeligt i en enkelt lovparagraf at foretage denne afgrænsning, og ministeren for forureningsbekæmpelse har da også i sin forelæggelsestale sp. 1817 erklæret sig villig til at trække den pågældende paragraf ud af levnedsmiddelloven, efterhånden som der optages fornøden hjemmel i de nævnte særlige love om afgrænsningen i forhold til levnedsmiddelloven. Jeg mener, at man ved formuleringen af § 31 har fået en brugbar og overskuelig afgrænsning for kødområdets vedkommende, nemlig således at kompetencen er henlagt til landbrugsministeren for eksportens vedkommende, men i øvrigt er hos ministeren for forureningsbekæmpelse.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Hermed tillader jeg mig for folketetinget at fremsætte forslag til lov om hovedstadsområdet's kollektive persontrafik.

I mange år har der været arbejdet med spørgsmålet om at få tilvejebragt en samordning af den kollektive trafik med baner og busser i hovedstadsområdet.

Jeg skal ikke forsøge en gennemgang af alle de mange betænkninger, der i tidens løb har været afgivet med forslag til løsning af